

KUNTIEN PALVELUTUOTANTO YRITTÄJIEN JA KUNNANJOHTAJIEN NÄKEMYKSIÄ

Kysely yrittäjille ja kunnanjohtajille 2014

SISÄLLYS

MONITUOTTAJAMALLI ON YHTEINEN ETU	3
YRITTÄJIEN JA KUNNANJOHTAJIEN NÄKEMYKSIÄ KUNTIEN PALVELUTUOTANNOSTA	4
1. KYSELYN TOTEUTUS.....	4
2. TULOKSET JA JOHTOPÄÄTÖKSET.....	4
2.1 Onko kunnassasi linjattu palvelutuotantoa eli päätetty, mitä kunta tuottaa itse ja mitä se ostaa yrityksiltä?.....	4
2.2 Miten kunnan tulisi mielestäsi järjestää julkiset palvelut?	6
2.3 Onko kunnassasi käytössä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteliä?	7
2.4 Mitkä seuraavista julkisista palveluista kunnat voisivat ostaa yrityksiltä tai järjestöiltä?	9
2.5 Mitkä seuraavista kuntien lakisääteisistä tehtävistä voitaisiin mielestäsi poistaa kokonaan kuntien vastuulta?	10
3. PALAUTETTA KUNNANJOHTAJILTA SUOMEN YRITTÄJILLE	12
SUOMEN YRITTÄJÄT	14

KUNTIEN PALVELUTUOTANTO: YRITTÄJIEN JA KUNNANJOHTAJIEN NÄKEMYKSIÄ			
Suomen Yrittäjät	Anssi Kujala varatoimitusjohtaja p. 0400 567 925 anssi.kujala@yrittajat.fi	Susanna Kallama elinkeinoasioiden päällikkö p. 040 587 2445 susanna.kallama@yrittajat.fi	Hannamari Heinonen elinkeinopoliittinen asiamies p. 050 567 3395 hannamari.heinonen@yrittajat.fi
Yhteistyössä	Innolink Oy, jäsenyrittäjät ja Suomen kuntien ja kaupunkien johtajat		
Julkaisija	Suomen Yrittäjät PL 999, 00100 HELSINKI	puhelin 09 229 221 toimisto@yrittajat.fi	www.yrittajat.fi/kunnat

Monituottajamalli on yhteinen etu

Suomessa on käyty pitkään keskustelua palvelutuotannon uudistamistarpeista. Julkisen sektorin itsensä tuottamien hyvinvointipalveluiden volyyymi lähti kasvuun viimeistään vuonna 1972 voimaan tulleesta kansanterveyslaista, jonka konkreettisin ilmentymä oli jokaiseen kuntaan tullut terveyskeskus.

Tuosta lähtien on kuitenkin pohdittu myös tuottamistapoja – järjestämisen ja tuottamisen erottamista toisistaan. Keskustelu on kiihtynyt tasaisesti viimeisen 20 vuoden aikana, mutta se ei ole johtanut konkreettisiin linjavalintoihin.

Tutkimusten mukaan suomalaisille ei ole merkitystä sillä, kuka hyvinvointipalvelut tuottaa. Tärkeämpiä kriteerejä ovat palvelun laatu, saatavuus ja palveluntuottajan kokemus. Jopa 90 prosenttia väestöstä haluaisi valita palveluntuottajansa itse.

Nyt on aika erottaa järjestäminen ja tuottaminen toisistaan

Keväällä 2014 ratkaistun sote-uudistuksen tavoitteena on edistää suomalaisten hyvinvointia ja terveyttä, taata yhdenvertaiset sosiaali- ja terveyspalvelut kaikille, varmistaa toimivat hoito- ja palveluketjut sekä turvata palvelujen rahoitus. Uusi perusratkaisu tarjoaa mahdollisuuden rakentaa yhteistyöhön pohjautuva monituottajamalli, jossa sekä julkinen että yksityinen sektori tuottavat palveluita. Kaikkien tuottajien pitää toimia samoilla säännöillä. Säästöjä syntyy, kun tuotantotapoja uudistetaan ja tietojärjestelmiä yhtenäistetään ja sovelletaan palvelutuotantoon.

Valmisteilla olevassa sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaissa ratkaistaan kansalaisten palvelut, kuntien elinvoima ja samalla monien palveluntuottajien toimintaedellytykset. Järjestämislain uudistuksessa tärkeintä on erottaa palveluiden järjestäminen ja tuottaminen toisistaan. Sote-alueen tulee olla vahva julkinen järjestäjä, joka tilaa sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita erilaisilta tuottajilta: julkiselta sektorilta, kunnilta, järjestöiltä ja erikokoisilta yrityksiltä.

Sosiaali- ja terveyspalvelualalla toimii jo nyt paljon pk-yrityksiä. Yrityksillä on suuri vaikutus kuntien elinvoimaisuuteen. Menestyvä yritys tuo verotuloja ja työpaikkoja.

Palvelutuotantoa tarpeen mukaan

Tutkimusten mukaan 10 prosenttia väestöstä kerryttää 80 prosenttia sosiaali- ja terveydenhuollon kustannuksista. Sosiaalipalveluissa 10 prosenttia käyttää lähes 100 prosenttia palveluista. Suurin osa väestöstä käyttää sosiaali- ja terveyspalveluita vain satunnaisesti, 1-2 kertaa vuodessa. Yksinkertaisin tapa kehittää palveluiden laatua ja kustannustehokkuutta on järjestää palvelutuotanto tarpeen mukaan.

Kuntien käyttömenoista sosiaali- ja terveyspalvelut muodostivat vuonna 2012 peräti 23 miljardia euroa, joka on 52 prosenttia kaikista menoista. Kuntien sote-hankinnat yksityisiltä palveluntuottajilta ja järjestöiltä olivat yhteenlaskettuina vain 2,43 miljardia euroa (10 %) vuonna 2012. Kasvua edelliseen vuoteen oli 0,1 miljardia euroa. Samaan aikaan soten kokonaismenot kasvoivat 1,4 miljardia euroa (5 %).

Suomen Yrittäjien mielestä Suomessa pitää siirtyä hoitamaan massojen sijasta yksilöitä ja tuottaa palvelut tarpeen mukaan.

Anssi Kujala
varatoimitusjohtaja

Susanna Kallama
elinkeinoasioiden päällikkö

Hannamari Heinonen
elinkeinopoliittinen asiamies

Yrittäjien ja kunnanjohtajien näkemyksiä kuntien palvelutuotannosta

1. KYSELYN TOTEUTUS

Suomen Yrittäjät toteutti keväällä 2014 järjestyksessään jo kuudennen Elinkeinopoliittinen mittaristo -kyselyn. Kyselyyn vastasi 4 356 yrittäjää ympäri Suomea.

Kyselystä julkaistiin 24.4.2014 raportti, joka on luettavissa osoitteessa www.yrittajat.fi/elinkeinopoliittikan_mittaristo2014.

Osana Elinkeinopoliittinen mittaristo -kyselyä yrittäjiltä kysyttiin myös näkemyksiä kuntien palvelutuotannosta. Näihin kysymyksiin annetut vastaukset eivät sisälly edellä mainittuun raporttiin, vaan raportoidaan erikseen tässä raportissa.

Kysely toteutettiin maaliskuussa 2014 sähköisesti yhteistyössä Innolink Oy:n kanssa lähettämällä saatekirje ja vastauslinkki yrittäjille. Kysymykset olivat monivalintakysymyksiä ja liittyivät kuntien palvelutuotantoon.

Vertailutietoa yrittäjien näkemyksille haettiin kysymällä samat kysymykset kunnan- ja kaupunginjohtajilta. Kysely lähetettiin huhtikuun alussa sähköpostitse kaikille manner-Suomen 304 kunnan ja kaupunginjohtajalle. Tähän kyselyyn vastasi määräaikaan mennessä 131 kunnan- tai kaupunginjohtajaa.

Yrittäjille ja kunnanjohtajille esitettiin seuraavat kysymykset:

1. Onko kunnassasi linjattu palvelutuotantoa eli päätetty, mitä kunta tuottaa itse ja mitä se ostaa yrityksiltä?
2. Miten kunnan tulisi mielestäsi järjestää julkiset palvelut?
3. Onko kunnassasi käytössä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteliä?
4. Mitkä seuraavista julkisista palveluista kunnat voisivat mielestäsi ostaa yrityksiltä tai järjestöiltä?
5. Mitkä seuraavista kuntien lakisääteisistä tehtävistä voitaisiin mielestäsi poistaa kokonaan kuntien vastuulta?

2. TULOKSET JA JOHTOPÄÄTÖKSET

2.1 Onko kunnassasi linjattu palvelutuotantoa eli päätetty, mitä kunta tuottaa itse ja mitä se ostaa yrityksiltä?

Kuntien palvelutuotanto on suuren haasteen edessä erityisesti väestön ikääntymisen ja työvoiman vähentymisen vuoksi. Samaan aikaan kuntien taloudellinen liikkumavara pienenee muun muassa sote-menojen kasvun myötä. Tämä tarkoittaa, että kunnissa tulee parantaa palveluiden tuottavuutta sekä etsiä uusia palvelutapoja ja kumppaneita palvelutuotantoon. Kuntien selkeät linjaukset ovat tärkeä viesti pk-yrityksille ja kolmannelle sektorille, jotka miettivät omia toimintojaan suunnitellessaan. Mikä on kuntien tahtotila ja kyky sitoutua yhteistyöhön ja ostaa palveluita?

Valtiovarainministeriö kartoitti kesäkuussa 2013 kuntalain uudistamisen tueksi kyselyllä kaikkien kuntien näkemyksiä mm. palvelustrategiasta. Kunnilta kysyttiin:

”Kuntalakiin ehdotetaan kunnille palvelustrategian laatimista. Tulisiko palvelustrategia ottaa huomioon osana kunnan strategista suunnittelua?” 85 prosenttia vastasi, että se tulisi ottaa huomioon.

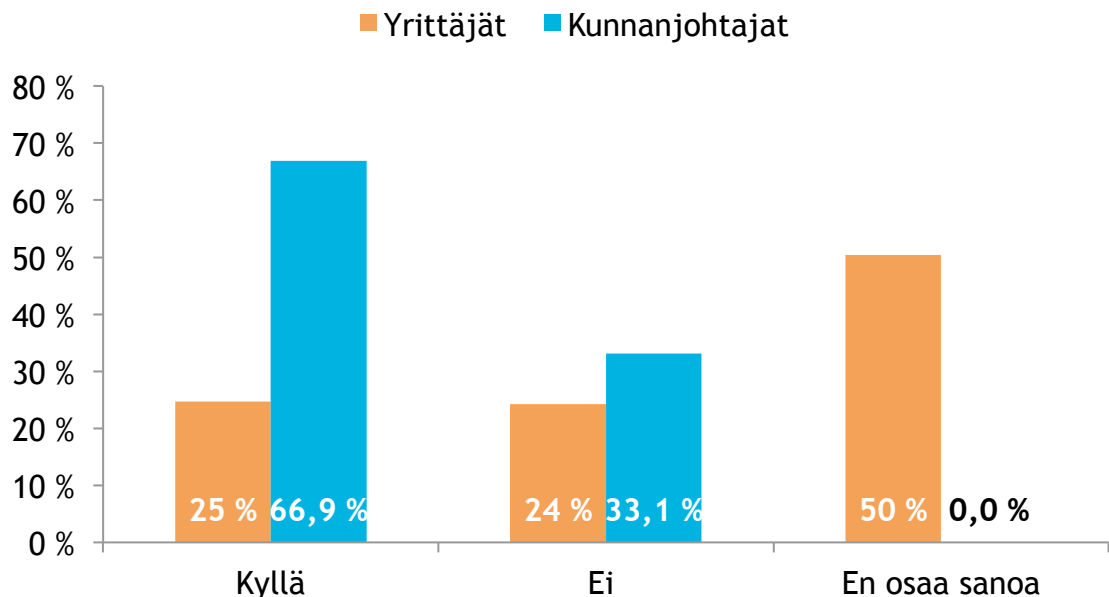
Jatkokysymyksessä kysyttiin: ”Mitä asioita palvelustrategiassa tulisi linjata?” Vastauksiin oli mahdollista valita useampi vaihtoehto. Palvelustrategiaa kannattavien kuntien mukaan palvelustrategiassa tulisi linjata, miten palvelut järjestetään ko. kaudella (noin 95 %) sekä kunnallisten palveluiden tarve strategiakaudella (noin 94 %).¹

Suomen Yrittäjät kysyi kunnanjohtajilta, onko kunnassa linjattu palvelutuotantoa eli päätetty, mitä kunta tuottaa itse ja mitä se ostaa yrityksiltä.

Kunnanjohtajista 67 prosenttia (87) vastasi kyllä ja 33 prosenttia (43) ei. Vastaaajista 2/3 edustaa kuntia tai kaupungeja, joissa kunnanvaltuustot ovat päättäneet erikseen palvelutuotannon linjauksista. **Toisaalta kolmasosassa kuntia ja kaupungeja ei ole vielä päätetty palvelutuotannon linjauksista.**

Vaikka palvelustrategioita on jo useassa Suomen kunnassa ja kaupungissa, niiden käyttöönotto on oletettavasti vielä kesken tai niitä ei toteuteta käytännössä. Tästä kertoo se, että yrittäjävastaaajista peräti 50,4 prosenttia (2 195) ei osannut sanoa, onko kunnassa tehty linjausta palvelutuotannosta eli päätetty, mitä kunta tuottaa itse ja mitä se ostaa yrityksiltä.

Kuntansa palvelutuotannon linjauksista oli tietoisia 24,7 prosenttia (1 075) yrittäjistä. Yrittäjistä 24,2 prosenttia (1 054) vastasi, että heidän kunnassaan ei ole tehty linjausta palvelutuotannosta. Lisäksi 0,7 prosenttia yrittäjistä (32) jätti vastaamatta tähän kysymykseen.

KUVIO 1: Onko kunnassasi linjattu palvelutuotantoa eli päätetty, mitä kunta tuottaa itse ja mitä se ostaa yrityksiltä?

¹ 3.10.2013 Yhteenvetoraportti kuntien vastauksista (Kuntalain kokonaisuudistukseen liittyvä kysely)

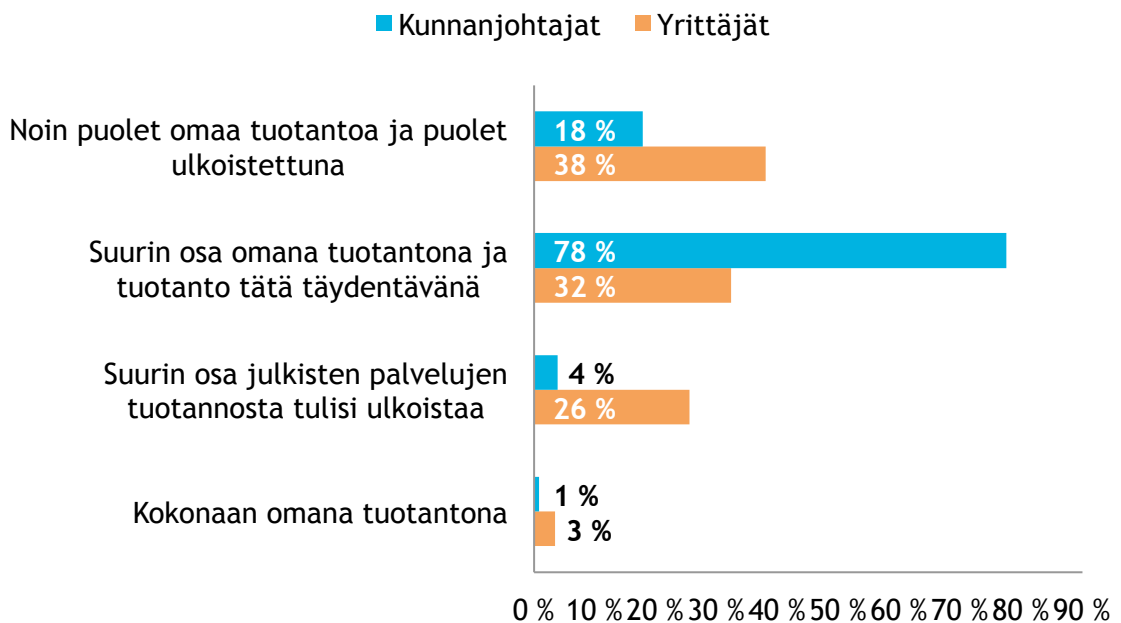
2.2 Miten kunnan tulisi mielestäsi järjestää julkiset palvelut?

Kunnat ovat perinteisesti järjestäneet ja tuottaneet julkiset palvelunsa pääosin itse tai yhdessä naapurikuntien kanssa. Viime vuosina kunnat ovat kuitenkin hiljalleen lisänneet palvelutuotannon ulkoistamista ja ostopalvelujen osuutta. Tämä on osittain seurausta 1990-luvun valtionapu-uudistuksesta, jolloin kuntia alettiin kannustaa kustannustietoiseen toimintaan pyrkimällä toiminnan taloudellisuuteen ja tuloksellisuuteen.

Kunnanjohtajista 77,5 prosenttia (100) kannattaa sitä, että palveluista suurin osa järjestetään edelleen omana tuotantona ja ulkoistettu palvelutuotanto täydentää sitä. Yrittäjistä samaa mieltä oli vain 32,3 prosenttia (1 406). Kunnanjohtajista 17,8 prosenttia (23) olisi valmis ulkoistamaan julkisista palveluista noin puolet, ja toisen puolen kunta tuottaisi edelleen itse.

Yrittäjät suhtautuvat ulkoistettuun palvelutuotantoon selvästi myönteisemmin. Heistä 38 prosenttia (1 657) olisi valmis siihen, että noin puolet julkisista palveluista olisi kunnan omaa tuotantoa ja toinen puoli ulkoistettua palvelutuotantoa. Yrittäjistä 0,8 prosenttia (34) jätti vastaamatta tähän kysymykseen.

Päätökseen palvelujen tuotantotavasta liittyy olennaisesti kuntien kustannuslaskennan kehittäminen. Kunnan on pystyttävä avaamaan kustannuslaskentaansa niin, että kunnan omalle palvelutuotannolle voidaan asettaa todellinen hintalappu. Vain kustannuslaskennan kautta on mahdollista vertailla oman ja ulkopuolelta ostetun palvelutuotannon kustannustehokkuutta ja tehdä perustelu päätös tuotantotavasta.

KUVIO 2: Miten kunnan tulisi mielestäsi järjestää julkiset palvelut?

2.3 Onko kunnassasi käytössä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteliä?

Vuonna 2009 voimaan astunut palvelusetelilaki mahdollistaa palvelusetelien käytön lähes kaikissa sosiaali- ja terveyspalveluissa. Tällä hetkellä palveluseteliä käyttää noin 170 kuntaa. Laki antaa kunnille melko vapaat kädet kehittää omannäköisiään palvelusetelikäytäntöjä. Vaikka palvelusetelistä on kertynyt runsaasti positiivista palautetta, jakautuvat mielipiteet palvelusetelin edelleen.

Palveluseteli on yksi sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestämistapa kunnissa. Sen keskeisenä ajatuksena on lisätä kuntalaisten valinnanvapautta. Ideana on, että kunta myöntää kuntalaiselle palvelusetelin, jolla tämä voi hankkia tarvitsemansa sosiaali- tai terveyspalvelun kunnan hyväksymältä yksityiseltä palveluntuottajalta, kuten kotihoitoyritykseltä tai yksityiseltä lääkäriasemalta. Kuntalainen voi näin valita itse, kuka palvelun hänelle tuottaa, missä ja milloin. Palvelusetelin arvo voi kattaa ostetun palvelun kokonaan tai osittain, jolloin kuntalainen maksaa palveluntuottajalle omavastuusuuden.²

Yksi ryhmä näkee palvelusetelit yksilön valinnanvapautta lisäävänä ja julkisen sektorin kustannuksia säästävänä. Palveluseteli mahdollistaa palveluiden ostamisen yksityiseltä ja kolmannelta sektorilta, jolloin kysyntä lisää ja monipuolistaa tarjontaa sekä laskee hintoja. Palveluseteli parantaa myös laatua. Ostopäätöksen tekee asiakas, ja jos hän ei ole tyytyväinen saamaansa palveluun, hän vaihtaa palveluntuottajaa.

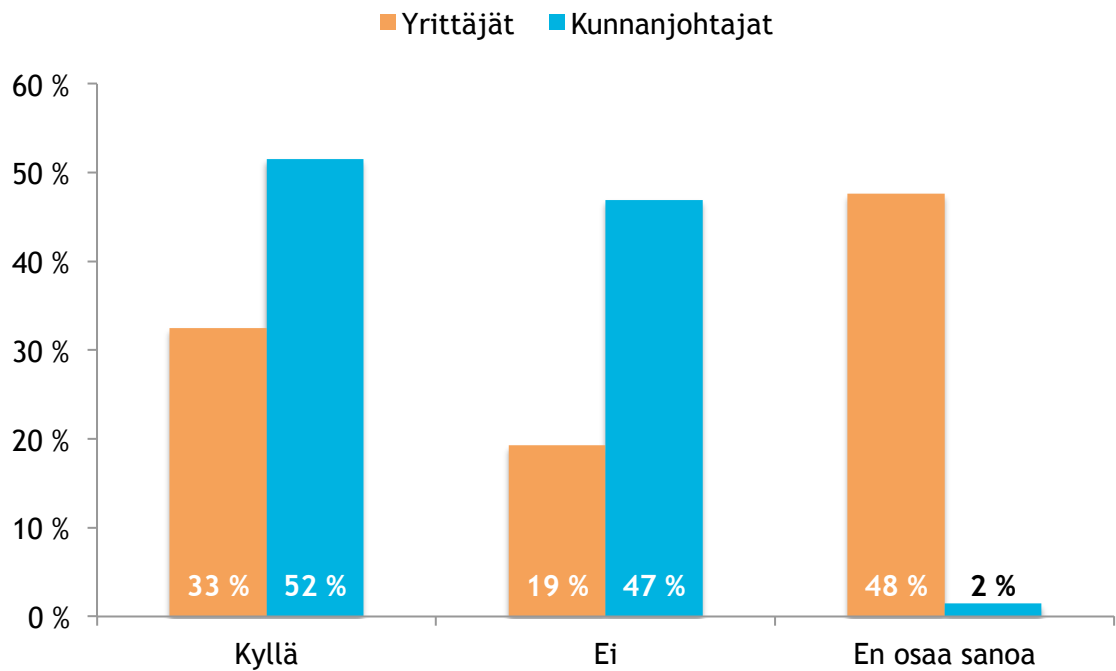
Toinen ryhmä suhtautuu palveluseteliin kielteisesti. Palveluseteli nähdään kalliina ja tehottomana keinona ostaa palveluita. Sitä pidetään kansalaisia eriarvoistavana julkisen palvelutarjonnan eriytyessä entistä selkeämmin pienituloisten ja yksityisen palvelutarjonnan parempituloisten järjestelmäksi.

Kyselyyn vastanneista kunnista hieman yli puolessa on käytössä palveluseteli. Kunnanjohtajista 51,5 prosenttia (67) vastasi kyllä kysymykseen ”Onko kunnassasi käytössä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteliä?” Hieman alle puolet eli 46,9 prosenttia (61) kunnanjohtajista vastasi kysymykseen kieltävästi. Kaksi (2) kunnanjohtajaa ei tiennyt, onko heidän kunnassaan käytössä palveluseteliä.

Yrittäjistä valtaosa 47,6 prosenttia (2 072) ei tiedä, onko heidän kunnassaan käytössä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteli. 32,5 prosenttia vastasi kyllä. Kunnanjohtajien vastaukset edustavat 130 kuntaa tai kaupunkia. Yrittäjävastaajat edustavat lähes 300 kuntaa tai kaupunkia.

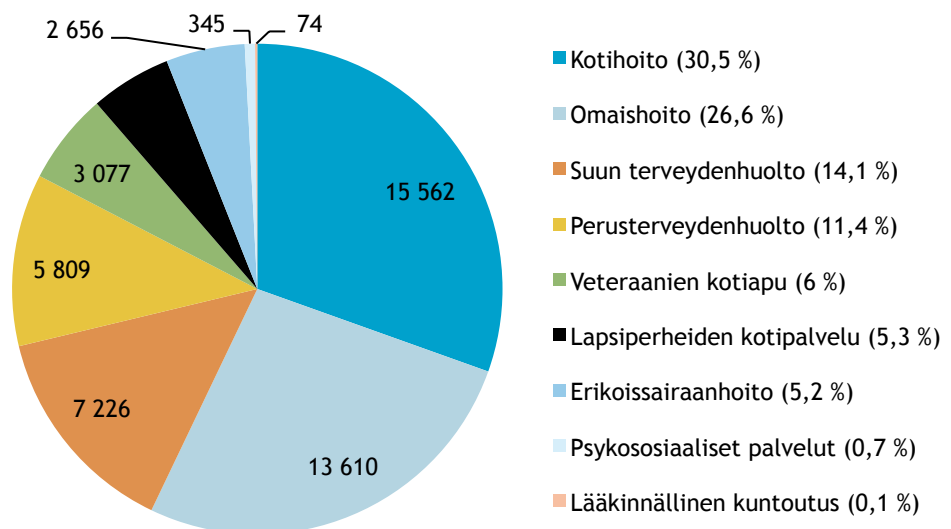
Kyselyn tulos kertoo selvästi siitä, että yrittäjät eivät ole tietoisia palvelusetelin käytöstä kunnassaan. Tätä saattaa selittää osaltaan se, että palveluseteli on tyypillisimmin käytössä palveluissa, jotka eivät välttämättä ole osa yrittäjän arkea. Toisaalta tulos voi kertoa myös siitä, että vaikka kunnissa on tehty päätös palvelusetelin käytöstä, on päätöksen toteuttaminen jäänyt kesken, mahdollisuudesta ei tiedoteta riittävästi, se on käytössä vain vähäisissä määrin tai siihen budjetoitu vähän varoja.

² Lähde: www.smartum.fi

KUVIO 3: Onko kunnassasi käytössä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteliä?

Palvelusetelien käyttö (kpl) 12/2013

KUVIO 4: Sosiaali- ja terveystaluiden palvelusetelijakauma, tilanne 12/2013 saakka. Lähde: Smartum Oy.

Palvelusetelin onnistunut käyttöönotto sisältää muutaman kriittisen päätöksen. Ensimmäisessä vaiheessa tehdessään päätöstä palvelusetelin käyttöönotosta kunnan kannattaa samassa yhteydessä määritellä, miten paljon kyseisestä palvelusta tuotetaan palvelusetelin avulla. Tämä strateginen linjaus on keskeinen palvelumarkkinoiden synnyttämiseksi. Päätös voi olla esimerkiksi linjaus siitä, että tietty prosenttiosuus ko. palvelusta tuotetaan jatkossa palvelusetelillä.

Palvelusetelin toimivuuden ja hyötyjen näkökulmasta on keskeistä määrittää palvelusetelin arvo oikein. Kunnan kannattaa ensin laskea mahdollisimman tarkasti oman palvelutuotannon kustannukset ja asettaa sen jälkeen palvelusetelin arvo sellaiseksi, että se on palveluiden käyttäjille ja palveluiden tuottajille aidosti houkutteleva vaihtoehto. Liian alhainen euromäärä johtaa palvelusetelin käyttäjän omavastuuosuuden kasvamiseen ja vähentää näin ollen palvelusetelien käyttöä. Toisaalta palveluntuottajat tarvitsevat korvauksen työstään. Jos arvo määritellään epärealistisen alhaiseksi, jäävät palvelusetelien hyödyt jäävät kunnilta saamatta. Oikein ja asiakkaan kannalta houkuttelevasti hinnoiteltu palvelusetelijärjestelmä voi olla kunnalle imago- ja kilpailuvaltti.

Kolmas edellytys onnistumiselle on, että henkilökunta sitoutetaan hyväksymään palveluseteli yhdeksi vaihtoehdoksi ja ottamaan se käyttöön asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Lisäksi palvelusetelistä on tarpeen tiedottaa laajasti myös kuntalaisille.

2.4 Mitkä seuraavista julkisista palveluista kunnat voisivat ostaa yrityksiltä tai järjestöiltä?

Kunnat ja kuntayhtymät maksoivat kaikkien sektorien ostopalveluista 9,5 miljardia euroa vuonna 2012. Vertailun vuoksi voi todeta, että vuonna 2007 ostopalveluihin kului 5,8 miljardia euroa. Kokonaismenoihin suhteutettuna luvut ovat suuria. Vuonna 2012 peräti 21 prosenttia kuntien ja kuntayhtymien kokonaismenoista kului ostopalveluihin. Vuonna 2007 osuus oli 17 prosenttia. Kuntien ja kuntayhtymien kokonaismenot olivat 44,5 miljardia euroa vuonna 2012.

Kunnille on määritelty lukuisten palvelujen järjestämisvastuu, mutta samalla on jätetty kuntien omaan harkintaan, kuinka järjestämisvastuulla olevat palvelut tuotetaan. Suomen Yrittäjien mielestä palveluiden järjestämis- ja tuotantovastuut tulisi selkeyttää ja samalla eriyttää kunnissa. Tämä edesauttaa palvelumarkkinoiden tasapainoista kehittymistä sekä sitä, että yksityisen ja kolmannen sektorin toimijat ovat kunnan kanssa tasapuolisessa asemassa palveluntuottajina.

Vastaajat (kunnanjohtajat n=127, yrittäjät n=4 356) saivat valita luettelosta kaikki sellaiset palvelut, jotka kunnat voisivat ostaa yrityksiltä ja järjestöiltä. Yli 60 vastausta keräsivät kunnanjohtajilta:

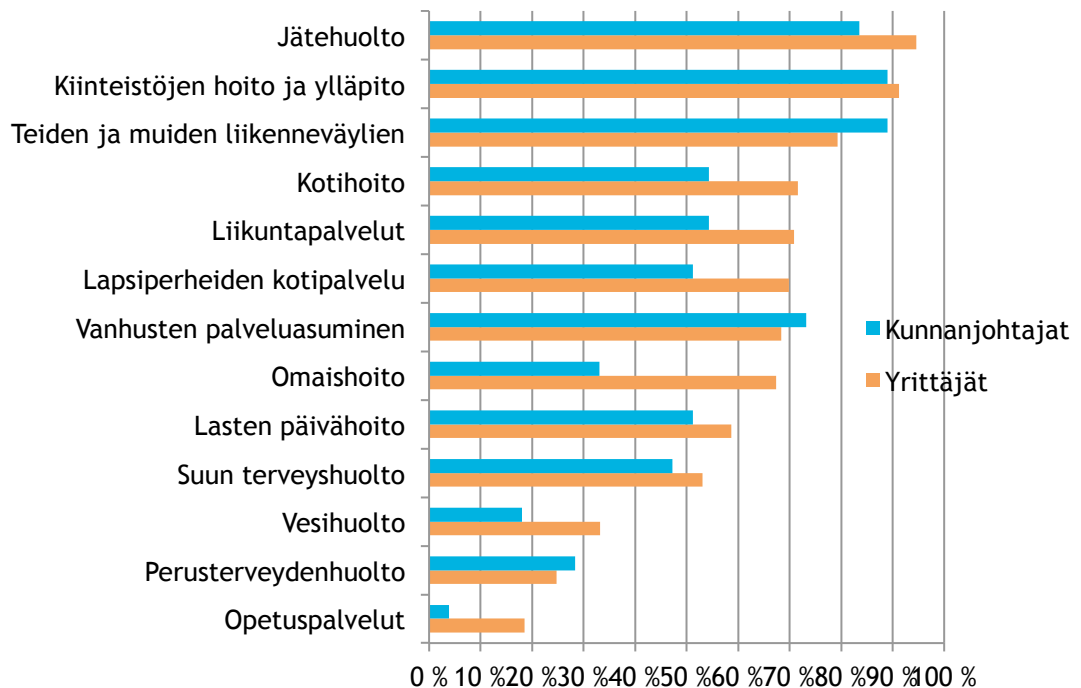
- kiinteistöjen hoito ja ylläpito (113)
- teiden ja muiden liikenneväylien ylläpito (113)
- jätehuolto (106)
- vanhusten palveluasuminen (93)
- kotihoito (69)
- liikuntapalvelut (69)
- lapsiperheiden kotipalvelu (65)
- lasten päivähoito (65).

Vastaavasti yrittäjiltä vastauksia keräsivät eniten

- jätehuolto (4 070)
- kiinteistöjen hoito ja ylläpito (3 926)
- teiden ja muiden liikenneväylien ylläpito (3 414)
- kotihoito (3 080)
- liikuntapalvelut (3 050)
- lapsiperheiden kotipalvelu (3 009)
- vanhusten palveluasuminen (2 944)
- omaishoito (2 898)
- lasten päivähoito (2 525)
- suun terveyshuolto (2 283).

Sekä yrittäjät että kunnanjohtajat olivat siis varsin yksimielisiä niistä palveluista, jotka kunta heidän mielestään voisi ostaa yrityksiltä ja järjestöiltä. Tästä osoituksena viiden kärjessä on heillä neljä samaa palvelua:

- jätehuolto (106 + 4070 = 4176)
- kiinteistöjen hoito ja ylläpito (113 + 3926 = 4039)
- teiden ja muiden liikenneväylien ylläpito (113 + 3414 = 3527)
- kotihoito (69 + 3080 = 3149).

KUVIO 4: Mitkä seuraavista julkisista palveluista kunnat voisivat mielestäsi ostaa yrityksiltä tai järjestöiltä?

2.5 Mitkä seuraavista kuntien lakisääteisistä tehtävistä voitaisiin mielestäsi poistaa kokonaan kuntien vastuulta?

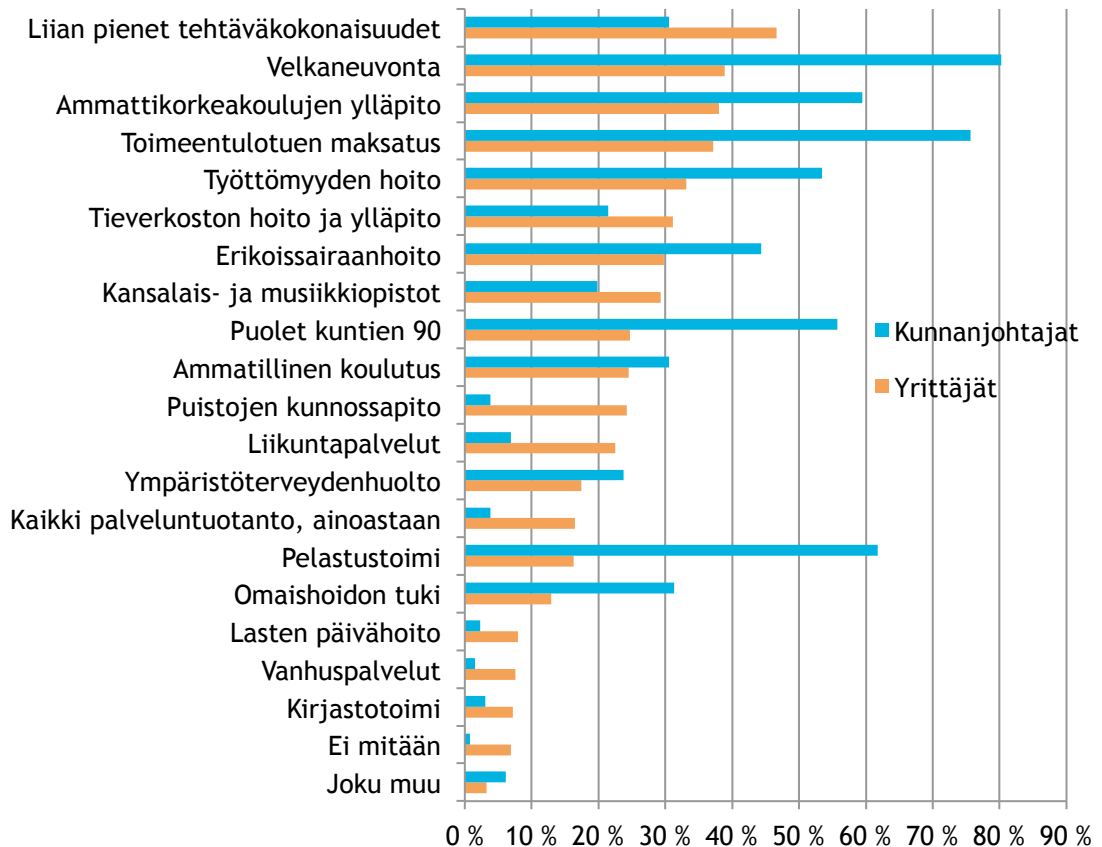
Vuodesta 1990 kuntien lakisääteisten tehtävien määrä on kaksinkertaistunut. Tammi-kuussa 2013 julkaistiin valtiovarainministeriön raportti *Kuntien tehtävien kartoitus*³, jonka mukaan kunnilla oli yhteenlaskettuna 535 eri tehtävää. Raportin julkaisemisen jälkeen kunnille on tullut vielä lisää tehtäviä. Karkeasti arvioiden kunnilla on tällä hetkellä lähes 600 tehtävää. Lisäksi kunnilla on noin 1 000 näistä tehtävistä johtuvaa velvoitetta, joilla säädellään sitä, miten nämä tehtävät tulee hoitaa. Kunnille on asetettu velvoitteita mm. henkilöstömäärän määrittelyyn, palvelujen käyttäjien ryhmäkokojen määrittelyyn, henkilöstön kelpoisuusmäärittelyihin, palvelujen saatavuuden määrääjässä määrittelyyn, velvoite toimintoa koskevan suunnitelman tekemiseen, viranomaisyhteistyöhön ja tiedonantamiseen.

Suomen Yrittäjät esitti kunnallisjohdon seminaarissa keväällä 2013 näkemyksenä kuntien lakisääteisten tehtävien karsimiseen. Raportti löytyy osoitteesta www.yrittajat.fi/kunta/tausta_aineisto. Lisäksi Suomen Yrittäjät julkaisi lokakuussa 2013 asiakirjan, joka keskittyy kuntien tuottavuuden parantamiseen.

³ Kuntien tehtävien kartoitus - Raportti 2012

Tässä kyselyssä pyydettiin vastaajia valitsemaan, mitkä seuraavista kuntien lakisääteisistä tehtävistä voitaisiin mielestäsi poistaa kokonaan kuntien vastuulta. Yrittäjät olivat halukkaimpia poistamaan kunnilta liian pienet tehtäväkokonaisuudet.

Kunnan- ja kaupunginjohtajat olivat kaiken kaikkiaan yrittäjiä valmiimpia poistamaan kuntien tehtäviä. Mutta voi sanoa, että sekä yrittäjät että kunnan- ja kaupunginjohtajat jakavat näkemyksen, että kunnilla on liikaa tehtäviä.

KUVIO 5: Mitkä seuraavista kuntien lakisääteisistä tehtävistä voitaisiin mielestäsi poistaa kokonaan kuntien vastuulta?

Valtiovarainministeriö on asettanut työryhmän, jonka tehtävänä on määrittää kuntien tehtävät ja niihin liittyvät uudistustarpeet sekä hallitusohjelman mukaisesti arvioida mahdollisuudet vähentää kuntien tehtäviä ja velvoitteita. Työryhmän määräaika on 30.5.2014.

Hallituksen rakennepoliittinen ohjelma sisältää runsaasti tuttuja julkisen talouden, hallinnon ja kuntatalouden tasapainottamiseen liittyviä linjauksia. Marraskuun 2103 ja maaliskuun 2014 toimeenpanopäätösten mukaan työ on kuitenkin edennyt varsin hitaasti ja hallitus toteaaakin, että ministeriöiden työ tältä osin jatkuu. Peruslinja rakennepaperissa on julkisen sektorin tehostaminen ja supistaminen. Hallituksen linjaukset sisältävät runsaasti samankaltaista ajattelua kuin SY on esittänyt.

Suomen Yrittäjien perusviesti on, että kunnat tukahtuvat lailla säädelyihin tehtäviin, normeihin ja suunnitteluvuorokausiin. Tämä vie kaiken energian elinvoiman kehittämiseltä. Tiukka sääntely hidastaa myös yritystoiminnan edellytyksien parantamista.

3. PALAUTETTA KUNNANJOHTAJILTA SUOMEN YRITTÄJILLE

Palveluseteli on erinomainen ja toimiva systeemi, jota pitää aktiivisesti kehittää ja levittää!

Tarjotkaa aktiivisesti palveluitanne kunnille!

Yrittäjien panosta kumppanina kuntien kanssa tarvitaan palvelutuotantoon!

Pienyrittäjille enemmän koulutusta palvelutuotannosta ja siihen liittyvistä asioista

Palveluehdotukset paremmin ja edullisemmin tekemisestä ovat tervetulleita.

Yrittäjät ovat tehneet hyvää työtä viime vuosina.

Välillä tuntuu, että valtio tekee kaikkensa
kampittaakseen yrittäjiä.

Toivon Suomen Yrittäjien vaikuttavan entistä vahvemmin pienimpien
yritysten toimintaedellytysten turvaamiseksi ja parantamiseksi

Toivotan menestystä uusien yrittäjien ja yritysten
aikaansaamiseksi ja innostamiseksi.
Yrittäjistä ja yrityksistä on todella huutava pula!

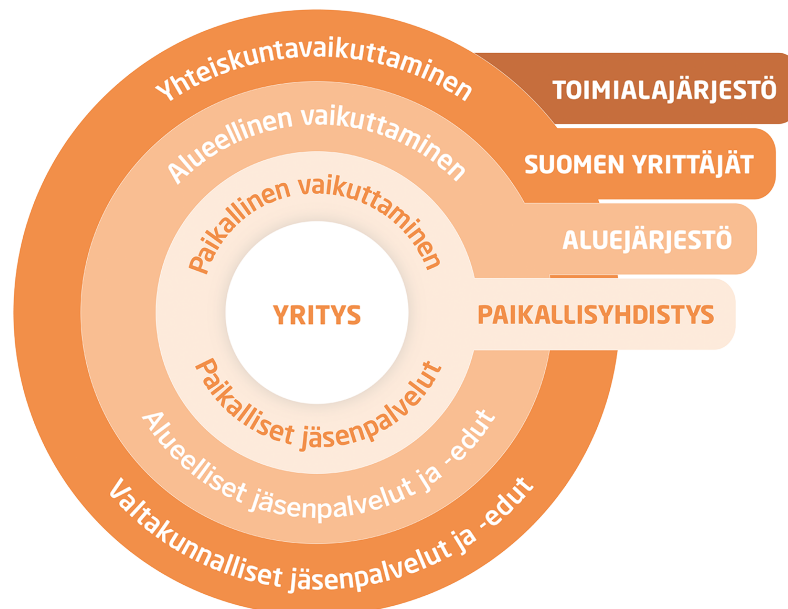
Hankintarenkaiden toimintaa on siirretty ylikunnallisesti toimivaksi.
Julkinen kilpailutus on niin vaikea taitolaji,
että siihen on tarvittu erityisosaamista.

Siitä on myös se seuraus, että kunnan on vaikea ohjata
prosessia, jos hankintayksikköön valikoituu henkilöitä, jotka eivät pysty
näkemään kokonaisuuksia ja sitä, mitä vaikutusta jollakin asialla on koko
maakunnan tai kunnan kokonaistaloudelliseen toimintaan.

Tähän tarvitaan apua.

Suomen Yrittäjät

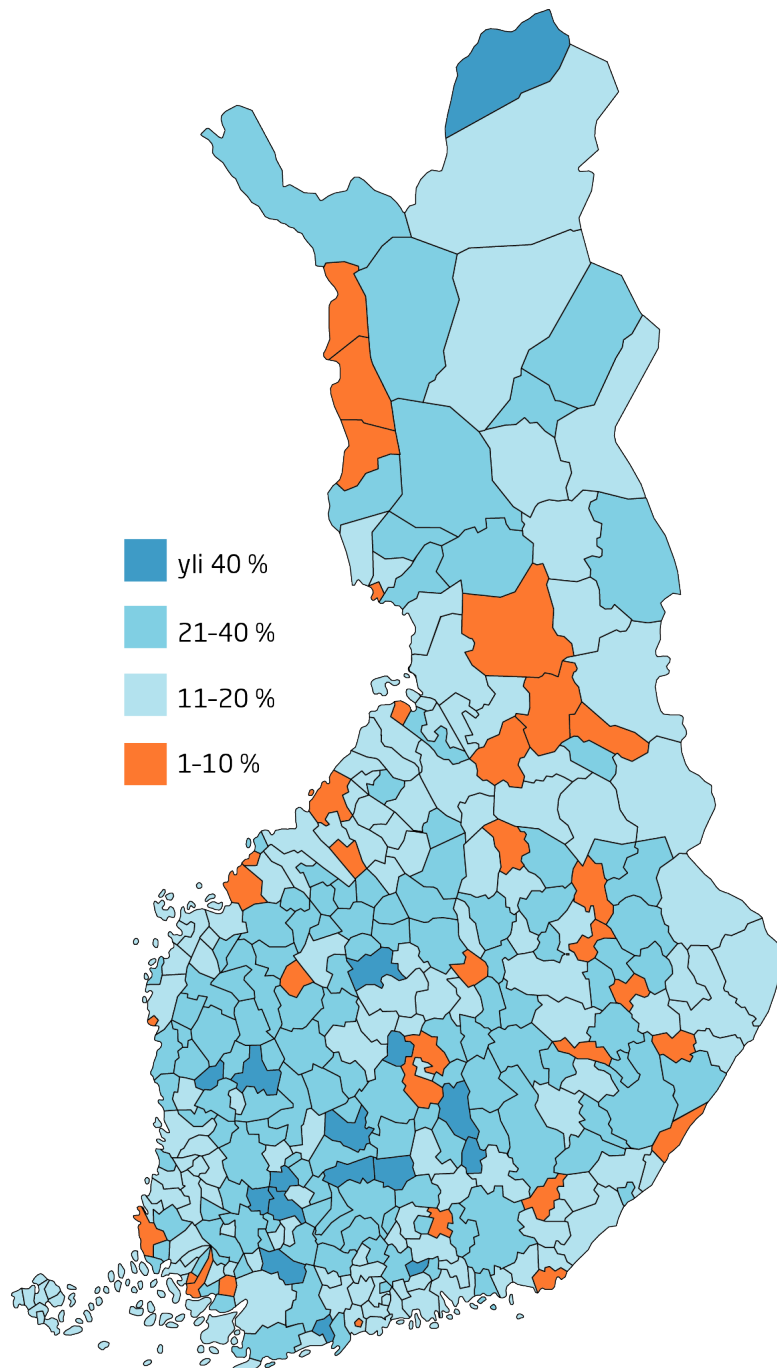
Suomen Yrittäjät on elinkeinoelämän suurin, yli 116 000 jäsenyrityksen keskusjärjestö. Mukana on yrityksiä kaupan, liikenteen, palvelujen, teollisuuden ja urakoinnin toimialoilta. Jäsenrakenne vastaa suomalaista yritysrakennetta. Jäsenyrityksistä puolet on yksinyrittäjiä ja puolet työnantajayrityksiä. Suomen 88 000 työnantajayrityksestä Suomen Yrittäjiin kuuluu 52 000 yritystä. Yrittäjäjärjestön toiminta rakentuu yli 400 paikallisyhdistyksestä, 20 aluejärjestöstä ja 54 toimialajärjestöstä.

Yrittäjäjärjestö on vahva paikallinen toimija. Paikallisyhdistystemme lähes 4 000 luottamushenkilöä tekevät joka päivä jokaisessa kunnassa töitä kaikkien yrittäjien puolesta. Työssä ovat mukana 2 020 yrittäjävaltuutettua, joita on ennätyselliset 21,7 prosenttia kaikista valtuutetuista.

Kaikki tahot ymmärtävät nykyään sen, että kunnan elinvoima muodostuu kunnan alueella olevista yrityksistä. Yrittäjillä ja kunnilla on vahva kohtalonyhteys.

Yrittäjävaltuutettujen määrä kunnissa valtuustokaudella 2013–2016.

Julkaisija: Suomen Yrittäjät | Mannerheimintie 76 A, PL 999, 00101 Helsinki
puhelin 09 229 221 | toimisto@yrittajat.fi | www.yrittajat.fi